

SENIORSKÝ KOUTEK

Ročník 24

Číslo 6

ČERVEN 2024

Domov pro seniory Třebíč
Koutkova – Kubešova
příspěvková organizace
Koutkova 302
674 01 TŘEBÍČ

Uvnitř tohoto čísla:

Ohlédnutí
Připravujeme
Přečetli jsme za vás
Rok české hudby
Fotografie z akcí
Kdo vymyslel
Trénování paměti
Lidské osudy
Křížovky
Zasmějte se s námi
Kronika
Citáty

Individuální činnosti, Dopolodní kluby v hobby a ve školící místnosti

DpS Koutkova

Hudební dopoledne s dobrovolníkem p. Matějem v hobby nebo na DZR

Odpolední setkávání : posezení v „Cukrárně“, předčítání z knih

Skupinová cvičení na patrech

Bohoslužba slova 4.5. ve 14.30 v kapli sv. Josefa v 1. patře

Návštěva kadeřnice – 6.5. a 20.5. od 12.30 hod.

Hudební vystoupení- ŠLAPETO- p. Pecháček **9.5.** v **10.00** hod.

Navštívili nás dobrovolníci – 9.5. v 15.15 hod.

Výlet do Valče 14.5. procházka zámeckou zahradou, občerstvení v restauraci

Přednášky U3V - Dějiny umění v Evropě – přednášející: ak. mal. Vladimír Netolička

15.5. , 17.4. a 29.5. v 10.00 a ve 13.00 hod.

Důchody 15. 5. od 10.00 hod. v kanceláři sociálních pracovníků

Odpoledne s hudbou a společná oslava narozenin. Hudba H+H - pan Jireček a pan

*Nosek **21. 5.** od 14.00 hod.*

Navštívili nás děti z MŠ DUHA 24.5. v 9.45 hod. v atriu domova

Mše svatá 25.5. ve 14.30 v kapli sv. Josefa v 1. patře

Společné aktivity se studenty z katolického gymnázia 20.5. – 31.5.

[illegible]

DpS Koutkova

Individuální činnosti, Dopolední kluby v hobby, ve školící místnosti, v atriu, v zahradě

Hudební dopoledne s dobrovolníkem p. Matějem v hobby nebo na DZR

Odpolední setkávání: posezení v „Cukrárně“, předčítání z knih, vycházky po okolí , výlety dle přání klientů

Skupinová cvičení na patrech

Přednáška U3V – Dějiny umění v Evropě – přednášející: ak. mal. Vladimír Netolička

12.6v 10.00 a ve 13.00 hod.

Mezigenerační setkání s MŠ Duha 14.6., s MŠ Obránců míru 20.6.

Důchody 17. 6. od 10.00 hod. v kanceláři sociálních pracovníc

Navštíví nás dobrovolníci – 13.6. v 15.15 hod.

Odpoledne s hudbou a společná oslava narozenin. 19. 6. od 14.00 hod.

Bohoslužba slova 8.6. ve 14.30 v kapli sv. Josefa v 1. patře

Mše svatá 22.6. ve 14.30 v kapli sv. Josefa v 1. patře

Ohlédnutí za květnem

- Tvořivé dílny
- Cvičení paměti
- Canisterapie
- Hudební hodinka
- Harmonika pana Lněničky
- Kadeřnické služby a pedikúra
- Procházky
- Důchody – 15.5.
- Kavárnička – 21.5.
- osázení truhlíků
- Setkání s dobrovolníky z Dukovan
- Návštěva studentů z Kat.gymn.
- Mezigener. Setkání s dětmi MŠ – 28.5.
- Opékání špekáčků – 29.5.

Připravujeme v měsíci červnu

- Sportovní hry
- Canisterapie
- Mezigenerační setkání
- Kadeřnické služby a pedikúra
- Procházky
- Hudební hodinka
- Důchody – 17.6.
- Harmonika pana Lněničky
- Kavárnička – 18.6.
- Výlet na farmu Pokojovice
- Výlet do Valče

Mše svatá v měsíci červnu
proběhne **5. a 19.6. ve 14.00** hodin
ve společenské místnosti ve druhém patře.
Slouží římskokatolický kněz **Václav Kříž.**

toto OSN zareagovala a v roce 1954 vyhlásila Světový den dětí (Universal Children's Day). Cílem vyhlášení bylo, aby každý stát jednou v roce upřel pozornost na nejmladší obyvatele. Účelem vyhlášení byla také podpora dětí, poskytnutí dobrých podmínek pro jejich zdravý vývoj a přístupu ke vzdělání. Valným shromážděním OSN bylo všem státům doporučeno, aby oslavovaly děti ve stejný den. Datem oslav byl zvolen 20. listopad, a to proto, že v tento den v roce 1959 Valné shromáždění OSN přijalo Deklaraci o právech dítěte a ve stejný den v roce 1989 přijalo Úmluvu o právech dítěte.

Některé státy si i přesto ponechaly datum oslav na začátku června, jiné státy datum oslav přesunuly na listopad podle doporučení OSN a některé státy si ponechaly červnové datum a přijaly také oslavy dětí v listopadu.

První Mezinárodní den dětí, tak jak ho známe nyní, tedy první červnový den se začal slavit až v roce 1950. O rok dříve bylo toto datum určeno v Moskvě na zasedání Mezinárodní demokratické federace žen, kde vyhlásili Den pro ochranu dětí. Hlavním důvodem vzniku bylo zabíjení dětí a žen během 2. světové války. Později

se ze Dne pro ochranu dětí stal Mezinárodní den dětí, který přijmulo i tehdejší Československo, následně Česká republika. Víte, že v padesátých letech OSN vyhlásila ještě druhý dětský den, pojmenovaný jako Světový den dětí, který dodnes připadá na 20. listopadu?

Proč mají děti svůj den?

Stejně jako ženy, rodiny nebo zamilovaní mají i děti svůj svátek. Hlavní myšlenkou Mezinárodního dne je nárok všech na prožití šťastného dětství, v přítomnosti rodiny, bez hladu a žízně. Každé dítě i teenager má nárok na domov a plnohodnotné dětství, lásku a pochopení bez týrání a útrap.

Přečetli jsme za vás

Smyslem tohoto významného dne je celek jako rodina. Ta by měla být tento den pohromadě a užít si čas plný radosti a zábavy. Dopřát si společně strávené chvíle a věnovat se pouze sami sobě.

Jak se slaví v zahraničí?

V mnoha světových zemích se Mezinárodní den dětí slaví stejně jako u nás, tedy 1.6. Některé země jsou však specifické a slavnosti na počest dětí se konají v jiný čas. Evropské země s jiným datem jsou například Švédsko, které MDD slaví už 15. května nebo Maďarsko poslední květnovou nedělí.

Izrael až o téměř o 4 měsíce později, a to 5.10. V říjnu probíhají oslavy také v Malajsii, Singapuru nebo Brazílii.

I když má každá země jiné datum a oslavy probíhají specificky k danému

náboženství a kultuře, důležitý je čas strávený s dětmi. Udělejte i letos svým dětem radost, věnujte jim dáreček a malou nebo větší dávku dobrodružství.

<https://learningtoys.cz/blog/mezinarodni-den-deti-jaka-je-jeho-historie-a-kde-vznikl/>

Den otců ve světě: Jak se slaví svátek otců v různých zemích světa

slaven v České republice? Stejně jako v mnoha dalších zemích se Den otců slaví vždy třetí neděli v červnu a v roce 2024 připadá na 16. června. Nejde však o společný mezinárodní den ve všech zemích. Den otců v České republice nepatří mezi slavené dny, vlastně ani Den matek není tradičním svátkem, ale postupně vychází z původní americké tradice různých evropských zemích, například v mnoha severo- a jihoamerických státech.

U našich německých sousedů se také jedná o pohyblivý svátek: Den otců se zde slaví ve svátek Nanebevstoupení Páně, tedy 40 dní po

Přečetli jsme za vás

Velikonocích. V některých zemích jako např. ve Španělsku, Itálii, Portugalsku, Belgii nebo Chorvatsku připadá Den otců na svátek sv. Josefa, protože je zde věnován pěstounu Ježíše Krista. Jinde se zase Den otců slaví až na podzim: v Austrálii nebo na Novém Zélandu je to vždy první zářijová neděle a třeba na severu Evropy (Finsko, Norsko, Švédsko, Island a Estonsko) připadá na druhou neděli v listopadu.

Tradice červnového Dne otců sahá až do počátku 20. století a pochází z USA, kde Sonora Smart Doddová iniciovala první oslavu Dne otců na počest svého ovdovělého otce, který sám vychoval šest dětí poté, co jeho žena zemřela při porodu posledního potomka.

Den otců se měl původně slavit na jeho narozeniny, 5. června, protože však pastor v tento den neměl čas, přesunuly se oslavy na třetí červnovou neděli. 19. června roku 1910 se tedy poprvé ve státě Washington konala první oslava Dne otců a v průběhu let rostla její popularita v celých Spojených státech amerických, a to i díky chytrému spojení s výrobcí rozličného pánského zboží. V roce 1966 byla třetí neděle v červnu, kdy je den otců slaven dodnes, uznána jako celostátní datum Dne otců a v roce 1972 byl Den otců vyhlášen oficiálním svátkem. Spojené státy americké tak nejsou jenom kolébkou Dne matek, ale současně se podílely i na utváření tradice Dne otců.

Přestože se Den otců ve světě slaví v různé dny a mnohé země s tímto svátkem spojují své vlastní tradice, jsou si základní myšlenky těchto oslav velmi podobné. Ve spoustě zemí je tradicí, že děti svého tatínka překvapí vlastnoručně vyrobeným přáním nebo malými dárky. V mnoha ohledech probíhají oslavy Dne otců obdobně jako oslavy Dne matek a jejich cílem je ocenit roli otce. Den otců proto na celém světě představuje rodinný svátek a skvělou příležitost, jak v příjemné pohodě strávit společný čas nebo třeba podniknout malý výlet.

Věděli jste, že...

Místo Dne otců a Dne matek se v Jižní Koreji slaví tzv. „Den rodičů“, nicméně se nejedná o státní svátek. Svátek Dne rodičů probíhá nejen v rodinném kruhu, ale také v rámci státních oslav, jejichž cílem je jak ocenit rodičovství, tak rovněž posílit úctu k vlastním rodičům a také ke starším spoluobytelům a vyzdvihnout jejich významnou kulturní hodnotu.

<https://www.c-and-a.com/eu/cz/shop/den-otcu-puvod-zvyky-a-tipy-na-darky-pro-tatinky>

(1841 – 1904)

Aby se Dvořákův talent mohl dále rozvíjet, stěhuje se v šestnácti letech do Prahy, kde žil poměrně nuzně až do své svatby u různých příbuzných a v podnájmech. Musel přijmout místo violisty v nevelkém orchestru, který hrával nenáročnou hudbu na tanečních zábavách či v restauracích. Přitom studoval na pražské varhanické škole, jejíž zázemí bylo na velmi nízké úrovni. Naopak pedagogický sbor byl schopen žákům vštípit solidní základy hudební teorie i praxe. Dvořák s intenzivním studiem děl velkých mistrů již tvořil i hudbu vlastní. Prvním hudebním dílem, se kterým byl spokojen, nazval *Smyčcový kvintet a moll*. Brzy následovaly další skladby.

V tomto období se Dvořák poprvé zamiloval, a to do herečky Josefíny Čermákové, nakonec se však oženil s její mladší sestrou Annou, se kterou jej pojila láska k hudbě. V té době se konečně Dvořákovi začalo lépe dařit, jeho

tvorba začala být uznávaná a tak se mohl ve svých 32 letech oženit. Anna byla o 13 let mladší, podle tehdejších zákonů neplnoletá, ale již ve 4. měsíci těhotenství. V dubnu 1874 se jim narodil první syn Otakar, následovaly dcery Josefa a Růžena. Radostné události vyvrcholily překotnou Dvořákovou tvorbou, vznikají např. slavné *Moravské dvojzpěvy* a *Slovanské tance*.

Po tomto tvůrčím období naplněném intenzivní skladatelskou prací, však přišla nečekaná rána. Dva dny po narození zemřela dcera Josefa, roční dcera Růžena zemřela na otravu fosforem a prvorozený syn Otakar podlehl ve třech letech neštovicím. Dvořákovi tak během krátké doby přišli o všechny tři děti. Tato tragédie se promítá v jednom z jeho nejproslulejších děl, oratoriu *Stabat mater* o utrpení P. Marie nad ukřižovaným synem. Tato skladba významně přispěla i k Dvořákově světové slávě.

Nejdříve jeho hudba pronikla do tradiční země hostitelů všech hudebních génů, do Anglie. Tu navštívil celkem devětkrát a každá cesta byla triumfem pro něj i pro českou hudbu. Vyvrcholením bylo udělení čestného doktorátu univerzitou v Cambridge. Kromě Anglie se Dvořákova hudba hrála i ve Vídni, Budapešti, Lipsku, Berlíně aj.

V průběhu let 1878 – 1888 se Dvořákovým narodilo dalších šest zdravých dětí, které se všechny dožily dospělého věku. Nejstarší dcera Otýlie se provdala za významného skladatele Josefa Suka, vnukem Antonína Dvořáka byl mj. Jiří Sobotka, fotbalový vicemistr světa z r. 1934.

R. 1891 se objevila nabídka, která měla pro Dvořákův život i tvorbu zásadní důsledky: pozvání do Spojených států amerických. Po dlouhém váhání Dvořák podepsal smlouvu k vyučování hudby v USA za honorář třicetkrát vyšší, než mu mohla nabídnout pražská konzervatoř. Dvořák ve Státech strávil celkem dva a půl roku. Své pocity a dojmy vtělil do proslulého díla *Symfonie č. 9 e moll Z Nového světa* (tzv. *Novosvětská*). Během prázdnin se na čas vrátil do vlasti, kde skládá další populární dílo *Humoresky*.

Po definitivním návratu z USA vzniká Česká filharmonie, Dvořák už jako nejslavnější český skladatel diriguje v Rudolfinu zahajující koncert složený vyloženě z vlastních děl.

Závěr skladatelova života se nesl ve znamení příklonu k říši bájí a pohádek. Zkomponoval čtyři Erbenovy básně z Kytice: *Vodník*, *Polednice*, *Zlatý kolovrat*, *Holoubek*. Napsal opery *Čert a Káča*, triumfální *Rusalku* a poslední své dílo operu *Armida* z prostředí Orientu. Premiéra nedopadla slavně i díky nedbalému

Rok české hudby.....

nastudování, skladatel byl navíc nucen kvůli ledvinovému záchvatu opustit divadlo. Koliku zkomplikovalo nachlazení a chřipka, lékař doporučil klid na lůžku. 1. května se stav přechodně zlepšil, skladatel usedl k rodinnému obědu, ale zde se mu udělalo nevolno, ztratil vědomí a krátce na to zemřel. Příčinou smrti byla stanovena mozková mrtvice, novodobější výzkumy se kloní k plicní embolii.

Dílo Antonína Dvořáka

Antonín Dvořák patří mezi nejplodnější a nejvšestrannější hudební tvůrce 19. století. Vytvořil přes 400 jednotlivých kompozic. Jeho dílo zahrnuje téměř všechny dobově užívané hudební formy:

1. Orchestrální hudba: přes 50 opusových celků, symfonie, symfonické básně, koncertní díla, rapsodie, serenády, tance (Slovanské tance, Pražské valčíky...)
2. Komorní hudba: duety, tria, kvartety, kvintety (60 děl)
3. Díla pro jeviště: 11 oper
 - Alfred
 - Armida
 - Čert a Káča
 - Dimitrij
 - Jakobín
 - Král a uhlíř 1
 - Král a uhlíř 2
 - Rusalka (viz obrázek)
 - Šelma sedlák
 - Tvrdé palice
 - Vanda
4. Díla kantátní a oratorní (10)
5. Vokální hudba (100 písní, 20 sborových kompozic)
6. Klavírní skladby (přes 30 celků)

Upraveno dle <https://www.antonin-dvorak.cz/zivot>

Pan Pecháček ze skupiny Šlapeto

Canisterapie

Výlet do Valče

Občerstvení v restauraci,

Vycházky se studenty z katolického gymnázia.

Kavárnička. Hudba H+H

Práce v hobby místnosti.

Trénování paměti. Se studenty z katolického gymnázia.

Odpoledne s žáky ze ZŠ Benešova.

Společné tvoření s dětmi z MŠ Duha

Společná vycházka k rybníku Zámíř

Kavárnička

Setkání s dobrovolníky

Výlet a povídání se studenty

Mezigenerační hraní a sportování

Narozeniny

Opékání se studenty

Sázíme

Cvičíme paměť a pozornost

Canis terapie

PŮVOD JMÉNA JAN

Jméno Jan, latinsky Joannes, pochází z hebrejského „Jóchánán“, což znamená „Bůh je milostivý“. Prapůvodní význam jména spočívá jednak v tom, že Bůh se smíloval a daroval rodičům zřejmě dlouho žádané dítě, ale Bůh byl milostivý i k samotnému nositeli jména a přináší mu jistotu, sebevědomí a smysl pro spravedlnost.

První Jan, alespoň v biblické verzi, je sv. Jan Křtitel, který byl prorokem, žil asketicky na poušti a poskytl křest Ježíši Kristu. Jeho narození je nazýváno „Bohem poslaný člověk“, což potvrzuje již výše zmíněný popis jména. Každý naučný slovník obsahuje mnoho stran světově známých Janů královských či knížecích.

Toto jméno se velmi často objevuje i mezi spisovateli, básníky, výtvarníky a u významných duchovních a kazatelů.

TROJICE JANŮ

Asi každého z nás, jakmile si vybavíme jméno Jan, napadne trojice mužů spjatých s podobným životním osudem – Jan Hus, Jan Opletal a Jan Palach. To naznačuje, že výrazná energie jména, síla osobnosti a smysl pro spravedlnost vede jeho nositele, aby, má-li hluboké přesvědčení, šel za ním až do krajních důsledků.

Možná nevíte, že:

- jméno Jan u nás patří k hodně rozšířeným, podle statistik se frekvence jména objevuje na 3. místě, tedy hned za jmény Jiří a Josef.
- při průzkumu mezi vysokoškolskými studenty se jméno Jan umístilo na prvním místě.
- českém kalendáři má Jan svátek 24. června.

A trocha zábavy na konec

Numerologický rozbor jména

Číslo jména je $7 = 1+1+5$ (písmena jména JAN jsou podle numerologické tabulky převedena na číslice)

Kdo vymyslel ...

Tradiční české jméno Jan svému nositeli přináší aktivitu, inteligenci, smysl pro spravedlnost, ale také vnitřní rozpolcenost. Je pracovitý, svědomitý a vytrvalý, často žije pro budoucnost a působí jako průkopník a badatel.

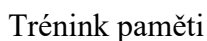
Od přírody je hloubavý a přemýšlivý typ, vyzařuje z něj jakási vážnost. Pod vlivem **sedmičky** může v životě hodně dokázat, má svá přesvědčení a mnoho skvělých vlastností, ale většina z nich zůstane skrytá v jeho nitru. *Důvěra ve vlastní intuici a city může být pro Jana tím neobtížnějším životním úkolem.*

Jen těžko přijímá názory druhých, což ho může přivést až do izolace. Také jeho citový život bude složitý, **zdvojená jednička** značí nejistotu a nervozitu, jsou to spíše introverti. Většinou u nich platí, že pokud nevstoupí do svazku manželského velmi mladí, zůstávají pak sami. *Je přímo jejich povinností vyhýbat se samotě, být družnější a vstřícnější, což mu usnadní cestu životem!* Pokud převládá pojmenování Honza, výrazně to zlepšuje jeho život po osobní i zdravotní stránce.

Jméno z pohledu astrologie

Jméno Jan je vhodné především pro zemní znamení (Býk, Panna a Kozoroh) a znamení vzduchu (Blíženci, Váhy a Vodnář). Ohnivá znamení (Beran, Lev a Střelec) přidávají jménu aroganci a prudkost, vodní znamení (Rak, Štír a Ryby) mohou negativně ovlivňovat zdravotní stav nositele.

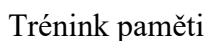

Doplňte rčení:

Doplňte zvíře do rčení:

27

~~~~~

Doplňte názvy měst (nemusí být česká):

Aš
Brno
C .....
D .....
E .....
F .....
G .....

N .....
O .....
P .....
Q .....
R .....
Ř .....
S .....

Zakroužkujte každé písmeno „p“

p o p l i d f e q z p b b p q v a t n z t r
p v p v a v e b e w p r t o a o a p p v e
b e t p b p q t h e c s l p m l r p e f h r
u p e g j w p o p c n t k p r m p q b o p
b r e u l p e a x b n z p r h k t i o e p p
p i o p p r b h r a i i p v n t e u p t p q
b p o r p a r n b z e u o p w a q n v p r

Napište co nejvíce slov, která lze vytvořit z písmen:
„SEDMIKRÁSKA“

Grunt je grunt aneb Bratrská výpomoc

Moje babička zanevřela na svoji švagrovou a téměř půl století s ní nepromluvila ani slovo. Ty dvě se smířily, až když pochovávaly důvod jejich nesváru.

Rodina Hajských, kam se moje babička Marie přivdala, patřila k těm bohatším. K Václavovu statku patřilo pole, krávy, koně, jeho matka vdova a mladší bratr Antonín. Dodnes se v naší rodině tradují její moudra: „Všechno, co se doma semele, se musí schovat pod ženskou sukni,“ nebo „Vypomáhat si? Ale odsamsad' až posamsad'!“

V širších rodinách si odedávna pomáhali, ale byla to právě ona – a to nebyla žádný škrt, kdo manželovu pomoc nebohému Tondovi zarazil. I když v jejím případě...? Století sem, století tam, asi bych se chovala stejně, a možná ještě přitvrdila.

Tonda byl o tři roky mladší než Václav, a tak prvních pár let po babiččině svatbě na statku vypomáhal. Marie povila rodině ‚následníka‘ a na cestě už byla jeho sestřička – moje máma.

„Co ty, kdy do toho taky praštíš?“ vyzvídal Vašek na bratrovi. Toník, veselá kopa se srdcem na dlani se zakoukal do chudé holky ze vsi, ale to by ještě rodině nesměla vládnout Václavova ‚panímáma‘ Hajská. „Tak to tedy ne!“ zavelela, „zahazovat se nebudeš.“ A rozhodila sítě mezi sousedkami v širším okolí: „To by bylo, aby se nenašla nějaká lepší nevěsta.“ Tehdejší seznamka, dohazovačky, se činila.

Po žních napekly panímáma s Marií dvojctihodné koláče, svátečně se nastrojily a na zápraží vyhlížely bryčku přivázející potenciální nevěstu na námluvy. „Potěš pánbůh,“ vyhrkla zaskočeně panímáma, „vysoká jako žebřík a hubená jako hrábě,“ polkla tiše, ale před nevěstinou rodinou ani necekla.

„Krása časem odkvete. Hlavně, že je holka zdravá a její grunt je skoro tak velký jako ten náš,“ myslela prakticky a rodiny si ‚plácly‘. Tonda byl poslušný syn, odstěhoval se tedy za kopec do vedlejší vsi k nevěstě Barboře. Zprvu to prý bylo moc pěkné manželství. Ale za dveře chalupy a pod ženskou sukni není vidět.

Zatímco babička Marie čekala už třetího ‚andělíčka‘, jak u Hajských říkali miminkům, za kopcem pořád nic. Z veselého Tondy se stával morous. Nejdřív se dřel do úmoru na poli, pak začal vysedávat v hospodě až do kuropění. To už nešťastná Baruška běhala přes les ke své příbuzné a kamarádce Marii, aby se jí vyplakala na rameni. Prosila, aby Tondovi domluvili: „Vašku, na tebe jako na staršího on dá, zajdi za ním.“ Václav se tedy s Mariiným posvěcením vydal promluvit bratrovi do duše. Chodil k nim celý měsíc, až ‚pánbůh‘ dopustil i u Barbory.

Po narození malého Pavlíka se slavilo. Bráchové si připíjeli na zdraví, na štěstí, na děti, na úrodu.... Při křtu stál Vašek hrdě vedle kněze jako Pavlušův, jak mu říkal, kmotr. Ten den vypil víc, než byl zvyklý, a tak se večer, když se chystal na kutě, přihloupě usmíval. „A stejně je můj!“ vydechl a dopadl vedle Marie jako žok slámy. Ta bohužel nespala.

Zavětrila nějakou kulišárnu a s opilcem zalomcovala. Mžoural očima a škytnul: „Můj syn.“ Babičku jako když bodne osina, odhodila duchnu, vyběhla ke studni, nabrala plný džber a chrstla ho mužovi na hlavu. Okamžitě se probral, teklo z něj jako z vodníka a v ten moment si uvědomil, co provedl.

„Mařenko, Maruško,“ klečel před ní, „byla to jen taková malá ‚bratrská‘ výpomoc... Rodina si přece musí pomáhat...“ – „Já ti dám výpomoc!“ Noc po Pavlíkových křtinách si místní pamatují jako malé zemětřesení v chalupě. Co si tehdy děda s babičkou řekli dál, nikdo neví. Jen to, že druhý den vymetali střepy dědova oblíbeného džbánu a teta Barbora nesměla pak dlouhých pětáctyřicet let překročit babiččin práh.

Strejdu Tonda si jako malá pamatuju, ale jeho žena Barbora v mých očích představovala ‚paní Colombovou‘ – prostě neexistovala. Pavel říkal našemu dědovi strejdánek. Měli k sobě hodně blízko, a nakonec ho vzala na milost i babička: „To dítě přece za nic nemůže“. Až při dědově pohřbu se nám podařilo tu letitou zášť dvou švagrových prolomit. Cestou na hřbitov nesli rakev čtyři chlapi. Můj táta, jeho bratr, švagr a ‚bratranec‘ Pavel. Teta Barbora, v té době už také vdova, přešlapovala nerozhodně za vrátky a opírala se o hůlku.

„Babi, není už čas ty staré křivdy zakopat?“ hučeli jsme do ní. Pohledy obou stařenek, v nichž nikdo z nás nedovedl číst, se setkaly. Marie kývla hlavou a Barbora se k ní pomalu přidala. Obě se v černých šatech

pomalu šouraly za rakví. Domů ze hřbitova už muzikanti hráli zvesela dědovu zamilovanou.

Oči obou stařenek se zamlžily. „Tak na Václava,“ v kuchyni zvedla svou stopičku domácí griotky babička Marie. „Na Vaška,“ přitukla si s ní Barbora. – „Ty neřestnice...“ pohrozila Marie už s nadhledem ukazováčkem Barboře. – „Já? A co ty?“ kontrovala Barbora: „Myslíš, že nevím, co znamenalo, když jsi dávala na zídku placák?“ Marii leknutím málem vypadla sklenička z ruky. „Když šel Vašek do lesa a byl ‚čistej vzduch‘. Bylo to znamení pro starýho Holase!“ – „Tys to věděla?“ – „No bodejť,“ usmála se potutelně Barbora. – „Když mohl Vašek...!? Taky jsem potřebovala nějaký to porozumění. Ale Vaška jsem měla ráda. Byl to ten nejlepší chlap na světě.“ – „To tedy byl,“ přikývla Barbora.

Nechtělo se mi věřit tomu, co jsem nechtíc zaslechla. Babička, moje babička...? Ta stařenka, že by měla kdysi milence? Hajný Holas ležel na hřbitově jen dvě řady od dědy. Děly je cestičky vysypané pískem. Od té doby jsem si všímala, že oba hroby zdobily stejné kytky. Dnes už tam s nimi odpočívá i babička Marie. Jejich cesty se zase spojily.

Anketa

Jako každý rok i letos k nám zavítali studenti katolického gymnázia. S našimi klienty navštívili cukrárnu, opekli špekáčky a hlavně si navzájem povídali. A tak vlastně i vznikla tahle anketa. Bylo zajímavé sledovat a porovnávat, jak se tyto dvě generace od sebe liší, ale i jak mají na některé otázky stejné názory. Připravila jsem pro vás přehled otázek a odpovědi studentů i našich klientů.

1. Co pro vás znamená domov?

Studenti většinou odpověděli: láska, bezpečí, rodina, důvěra

Klienti: krása, pohoda, zázemí

2. V co nebo koho věříte?

Studenti: v sebe, v boha, v přátelství a lásku, karmu a osud, v morální hodnoty a spravedlnost

Klienti: sám sobě, bohu, ve spravedlnost

3. Čím pro vás byli nebo jsou rodiče?

Studenti: oporou, inspirací, příkladem, autoritou

Klienti: přístavem, zázemím, příkladem

4. Co pro vás znamená kniha:

Studenti: povinnost číst, vědomosti, výlet do jiných světů

(tady musím podotknout, že většina studentů se přiznala, že moc nečte, pokud nemusí)

Klienti: v dětství nebyl čas ani knihy, v dospělosti hodně, byla to zábava a odpočinek

5. Věříte většině toho, co říkají v televizi?

Studenti: nikdy, máločemu

Klienti: ne

6. Co pro vás znamená hudba, zpěv?

Studenti: láska, naplnění, relax, zlepší mi náladu, zklidnění, radost, vyjádření sebe samého

Klienti: uvolnění, relaxace, někteří klienti odpověděli – všechno

7. Na které místo od 1 do 10 řadíte jídlo? (10 přitom zn. Že není důležité)

Studenti: většinou zvolili místo ve druhé polovině (od 5 do 10)

Klienti: také druhá polovina

8. Koho považujete za autoritu?

Studenti: rodiče, vedoucí na táboře, učitel, ten kdo mě podporuje

Klienti: rodiče, učitel, kamarád

9. Čeho v životě litujete?

Studenti: promarněného času, že se nedokážu postavit sám za sebe, když řeknu něco, čeho pak lituji, ničeho, promarněných příležitostí

Klienti: ničeho, že jsem řekla něco, co mě pak mrzí, že jsem se věnoval míň rodině

10. Z čeho máte radost?

Studenti: že mám kamaráda, z vydařeného dne, ze své lásky

Klienti: narození dětí, že si mě manželka vzala

11. Jaký máte vztah ke zvířatům?

Studenti: velmi pozitivní, přináší radost

Klienti: pozitivní

12. Prožili jste někdy opravdové přátelství?

Studenti: Většina odpověděla ano

Klienti: ano, všichni dotazovaní

13. Víte, o čem si povídat se svým prarodičem, vnoučetem?

Studenti: většinou ano, někdy vypráví o starých časech, a to je zajímavé

Klienti: ano, zajímá nás vše, škola, kamarádi, osobní život atd.

14. Souhlasili jste vždy se svými rodiči?

Studenti: ne, ne vždy, většinou ne, ale měli pravdu

Klienti: ne i když měli často pravdu, ale na to jsme přišli až později

15. Kolik máte sourozenců?

Studenti 0–1

Klienti: od 2 výše

Věříme, že vás zaujal náš vhled do dvou generací, které od sebe dělí 60 i více let.

A jak byste odpověděli vy?

S úsměvem jde všechno líp!

~~~~~

35

Životnost pokojové rostliny je ... její ceně.

ALOE, AZYL, CECEK, DECI, DODO, ERÓS, HONCI, IDIOM, IONT,
KARDIA, KOSMODROM, KÚRA, KVAS, KYRYSNÍK, LÁTI, LEGO,
NEON, NULA, ODDYCH, POUZDRO, RECI, ROLA, TEST, TOUŠ,
ÚPISY, ŽADATEL

A vibrant bouquet of flowers, primarily featuring large pink roses and smaller red roses. Interspersed among the roses are several yellow daisies and clusters of small purple flowers. The bouquet is tied together with a purple ribbon and has a green, textured base.

Přejeme vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí, lásky a spokojenosti.

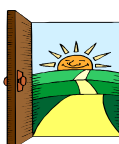
paní Pecková Anděla
paní Doležalová Božena
pan Petrák Karel

Paní Marie Štěpková
Paní Marta Charvátová
Paní Marie Trojanová
Paní Marie Vafková
Pan Lubomír Nahodil
Pan Lubomír Kolínský

Vítáme nové obyvatele:

Pana Miloše Nikrmajera
Pana Jiřího Přepechala

Paní Pavla Karasová

Všem nelze vyhověti

V létě po silnici šedé,
otec se synkem osla vede
na trh k městu.
„Šťastnou cestu“ volá jezdec.

Oba jdete?
Proč si někdo nesesednete!
Copak Vám to rozum nedá?
Na osla si hošík sedá.
Otec pak jde vedle pěšky.
Dohonili povoz těžký.

Vozka volá z pravé strany
„I ty kloučku nekáraný,
bodejť by tě kopla husa!
Mladý jede, starý klusá.
Na ta slova synek slezl, prachem břede,
na oslu zas otec jede.

„I toť necitelnost velká!“
ozvala se mladá selka
po návratu ze svých polí.
Synka jistě nohy bolí.
Odstůně to slabé robě.
Na to vzal ho otec k sobě.

„Neznabozi!“
Křičel kmet, jež pásł kozy.
Máte-li pak srdce v těle?
Vždyť jste zvířat mučitelé!“
Na ta slova
otec i syn slezli a šli pěšky znova.

Autor neznámý

Koutkova – Kubešova

Redakční rada: Macáková Alena, Poskočilová Romana, Mgr. Bergerová Jarmila,
Zetzelmannová Svatava
(zaměstnanci domova)

Redakční rada nezodpovídá za obsahovou stránku příspěvků

SENIORSKÝ KOUTEK

Vydává: Domov pro seniory Třebíč, Koutkova - Kubešova, příspěvková organizace
Koutkova 302, Třebíč